

Hirdetési díj
 Helyi díj 10.-
 Földre . . . 8.-
 H. kir. postakártyaképesítési
 osek száma az 38990
 A hirdetési díj mm-
 ként 32 fillérrel előre
 fizetendő. Szöveg
 közt ennek duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A "KORCSMÁROS" MELLÉKLETTEL

Szerkesztőség és
 kiadóhivatal: Erzsébet
 VI. Aradi u. 11. sz.
 IV. emelet 4. (Lift)
 — Térész körútnál —
 Tel.: Aut. 108-98
 Lapmegjelenés
 minden hétfőn és 15-én.

Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
 A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros és kávéipar, idegenforgalmi, borgazdasági és pincérérdekeket képviselő lap

Kávéházi és vendéglői

berendezések

új és használt

HEXNER

BUDAPEST, VII.,
 KIRÁLY UCCA 25.

Telefon: 429-02.

Olcsón

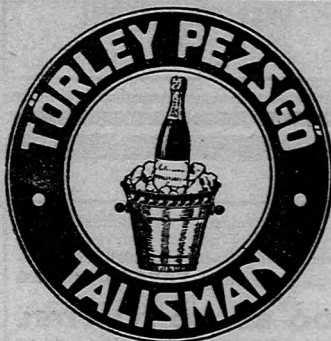
szállít és szakszerűen kiszolgálja: mindennemű alpacca felszerelések, evőeszközök, billiárdasztalok, golyók, dákók, éttermi, márvány- és kártyaasztalok,

Sörkimérő készülékek,

bor- és sörkimérő pultok.

Székek, kertibútorok, hitelesített vendéglői üvegáruk.

Használt berendezésekért legmagasabb árat adok.

MAKOVITS JÓZSEF

kádármester.

Budapest, VI. Lehel u. 10-a.

Fagyaltgépet, pultot és jégsekre-
 nyeket legolesőbb árért szállít.
 Új és régi javításokat legjutá-
 nyosabban vállal.

Zákonyi Lajos

Géplakatos, villany-, víz-, gáz- és
 szivattyúszerező Budapest, VI.
 Rózsa ucca 63 (Andrássy útnál).
 Készít: mindennemű lakatosmunkát,
 szabadalmozott mélykút szivattyút.
 Szerel: Villamosvilágítást, erőátvitelt,
 hőtárolót, villámhárítót. Vízvezeték-
 ügyi berendezést, csatornázást és
 gázvezetékét.

**Beszerezte már
 a Korcsmai hitel
 eltörléséről szóló
 új plakátot**

JÉGSZEKRÉNYEK

bor és sörkimérő

készülékek, pohárállványok minden méretben, valamint székek és asztalok gyári árban kaphatók. Kedvező fizetési feltételek! Javítások olcsón és pontosan eszközöltetnek. Kérjen árajánlatot!

Klement András

jégsekreányek, bor- és sörkimérő-
 készülékek üzemi

BUDAPEST, VII, KIRÁLY U. 27
 (az udvarban).

Telefon: J. 401-10.

Lerakat: Debrecen, Hatvan u. 1.
 (Püspöki palota).

Ifj. Grünwald Mór

IV. Ferenc József rakpart 6.
 Telefon: Automata 843-39.

Üveg és porcellán

Kristály

ásványvizet kizárólag

Szent

Lukácsfürdő

tölt

Baktériummentes.

Údító.

Védjegye:

Szent Lukács az oroszslánnal

CELLULOID AJTÓVEDŐ

megóvja az ajtót kopástól, piszkolódástól. Bármely színben és formában készül

Redő celluloidárúgyárban,
 Budapest, VIII, Sárkány ucca 5.
 Telefon: 344-90 és 412-73.

FUCHS OSZKÁR ü. v. PINCÉRÜGYNÖKSÉGI-IRODA, Budapest, VIII., Rákóczi-út 55.

Ajánl: Szálloda, kávéház, étterem és vendéglő részére PINCÉRT, PINCÉRNÖT, SZOBAASSZONYT stb. helyben és vidékre.
 Telefon: 32-4-59.

Popper Mór és Lipótrt. Bornagykereskedés

Budapest-Kőbánya, Előd ucca 8. szám.

Telefon: József 359-78.

Alapított 1869. évben.

Kőbánya: 76-15.

Az 1922. évi országos szőlő és borgazdasági kiállításon aranyéremmel kitüntetve

Válogatott uradalmi fajborok.

Kérjen saját érdekében árajánlatot.

Páratlan sikere van

Podruzsik Béla

a Hungária nagyszálló konyhafőnöke

Legújabb Szakácskönyvének

harmadik kiadásának a polgári konyha, házi cukrászat és a diétás főzés ismeretével.

A könyv 10 pengő és a portó. Megrendelhető az összeg előzetes beküldésével lapunk kiadóhivatalában.

Termelőtől 50 hektóliter

1931. évi tokaji szamorodni bor

kisebb tételekben is olesó áron beszerezhető. Vendéglősök bizományba is kaphatnak. Bővebbet telefonon 197-00. délután 4-6 óra közt.

HIRDETŐINKNÉL VÁSÁROLJUNK!

Érzékeny, fájós lábakra

készítik orvosok által elismert új találmány gyógycipőket, ludaalp, fagyás, izzadás, tyukszem, bőrkeményedések ellen, garancia mellett a legújabb fazonban és színben 30 pengőtől, NYÁRY gyógycipész, Szondy ucca 25. sz. Gyógycipők egyedüli készítője. Címet kérem megőrizni. Kérjen ismertetőt. Vendéglősöknek és alkalmazottainak ingyen lábátvilágítás, ha a „Fogadó“-ra hivataloznak.

Rendeljen Szegedről Horváth Ferencetől paprikát

Édes nemes paprika á kg. P 2.40
Félédes á kg. P 2.—

Kellemes ízt és szép színt ad az ételnek!

NAGY IGNÁC

pincefelszerelési cikkek raktára

Budapest, VII, Károly-körút 9

Ajánlja dusen felszerelt raktárát, u. m. hordószivattyúk, szűrőgépek, palackok, parafadugók, címkék stb. — Tel.: J. 115-15

A hirdetésekre kiadott pénz a legjobb befektetés!

A befőzési szezonban zöldségfélék és gyümölcsök eltevésénél

minden vendéglős feleségének nélkülözhetetlen segítőtársa a Podruzsik Béla-féle legújabb szakácskönyve. (III. kiadás.) Többek között:

TARTALMAZ 18 fagyalt és parfait leírást,
TARTALMAZ 7 különféle fagyaltos serlegek (Coupe-ok leírását,
TARTALMAZ 10 féle meleg pünes leírást,
TARTALMAZ 18 féle zöldség eltevéséről leírást,
TARTALMAZ 11 gyümölcs eltevésének leírását,
TARTALMAZ 7 féle cukorban eltett gyümölcsökről leírást,
TARTALMAZ 21 leírást gyümölcszörpökről,
TARTALMAZ 7 leírást gyümölcszörpökről és borokról.

A könyv ára 10 pengő és a portó. Megrendelhető kiadóhivatalunkban az összeg előzetes beküldésével.

TILOS A SÜTEMÉNYT FOGDOSNI VAGY ROPOGTATNI!

plakát kapható a „FOGADÓ” kiadóhivatalában, darabja 30 fill.

Mielőtt könyvelésének rendbehozatala felett határozna, mielőtt könyvelőjének a mérleg elkészítésére utasítást adna, forduljon bizalommal VARGHA LÁSZLÓ hitesszakszakértőhöz, az

ADÓ ÉS KÖNYVVITEL szerkesztőjéhez, Budapest, VIII. József körút 86. szám. Telefon: József 322-60

tanácsért

adózás és könyvelés szempontjából. Könyvvizsgálatoknál az ellenőrző könyvszakértő az Ön érdekeit védi.

Vállal: könyvelések felfektetését, revízióját, rendbehozatalát, örökösödési és társasüzleti elszámolásokat, havi és órákönyvelést, adóügyek ellenőrzését. Lapunk előfizetőinek 25%-os kedvezmény biztosítva!

9 hatalmas félbörkötés

Megjelent Tolnai Világlexikona pompás 9 félbörkötésben, amely összesen 5700 oldal, ezekre menő képekkel és térképekkel.

100 egyetemi tanár, író és hírlapíró működött közre ennél a hatalmas lexikonnak a megírásánál. Tekintettel arra, hogy a legutolsó kötet csak nemrégiben hagyta el a sajtót, minden legújabb eseményt magába foglal és így jóformán az első az egész irodalomban.

Megrendelhető: A Fogadó Magyar Vendéglős kiadóhivatalában.

Vendéglősök, Korcsmárosok, Kávésok és Italmérők figyelmebe!

Kötelező a kifüggesztése az 1929. évi X. t.-c. alapján készült

Új Bortörvény-kivonat plakátja drb.-ja **90 fill.**

Legalább 20 darab vételénél darabja 80 fillér.

A korcsmai hitel előrléséről szóló plakát „ **60 fill.**

(Kifüggesztése kötelező minden helyiségben.)

A sütemény fogdosása „ **30 fill.**

Flatalkorúak szeszflalmáról (1927. évi XXXIII. t.-c.) szőlő plakát „ **40 fill.**

Padlóra köpni filos plakát „ **40 fill.**

Éneklés és lármázás hatóságilag tiltva van plakátja „ **40 fill.**

Káromkodás, frágár beszéd filos plakát „ **40 fill.**

Vidéki rendelésnél a plakátok — a portóköltség miatt — darabonként 20 fillérrel drágábbak.

Az összes plakátok kemény papíron készültek. —

Kaphatók a „Fogadó — Magyar Vendéglős” kiadóhivatalában, Budapest, VI., Aradi ucca 11. sz.

Ajánlatos a plakátok árát akár levélbélyegeken, 10 és 20 filléres címletekben előre beküldeni, miután az utánvét melletti küldésnél igen nagy a portóköltség.

Előfizetési árak:
 Egész évre 16.— P
 Félévre . . . 8.— P
 A kir. postatakarékpénztári
 csekk száma száma 39990
 A hirdetés díj mm-
 ként 32 fillérrel előre
 fizetendő. Szöveg
 közt ennek duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

Szerkesztőség és
 kiadóhivatal: Bpest
 VI, Aradi u. 11. sz.
 IV. emelet 4. (lift)
 — Teréz körútnál —
 Tel.: Aut. 188—98
 Lap megjelene minden hétfőn és 15-én.

A "KORCSMÁROS" MELLÉKLETTEL

Vendéglősök és Koresmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Koresmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
 A fogadó-, vendéglős-, koresmáros és kávésipar, idegenforgalmi, borgazdasági és pincérdekeket képviselő lap

A fogyasztási adó beszédéről szóló szabályrendelet elősegíti a borsempészést.

A borsempészeket, borkofákat — így hívják őket Fejérmegyében — igen bajosan tudják ellenőrizni, miután a városoknak és községeknek nem állnak megfelelő számú ellenőrzőközegek rendelkezésre. Ha sikerült is néha egy néhányat „elesipni” úgy a tettenért csempészők arra hivatkoznak, ők a bort amúgy is be akarják jelenteni, de erre még ráérnek. Mondanunk sem kell, ezeknek ez a védekezése nem komoly. Eszébe sem jut nekik a bort bejelentenie.

Azt meg kell hagyni, a borkofa urak alapos felkészültséggel tudnak védekezni!

A pénzügyminiszter 121.100—1923. sz. alatt kiadott „Utasítás a városok és községek által szedhető bor- és hús-fogyasztási adók, valamint sör- és szeszfogyasztási adópótlékok tárgyában.” Ez utasításhoz van egy függelék, amely címe: „Szabályrendelet a városok és községek által szedhető városi (községi) bor- és hús-fogyasztási adók, illetőleg sör- és szeszfogyasztási adópótlékok kivétele, beszéde, ellenőrzése és kezelése tárgyában.

E szabályrendelet 19. §-a a következőket tartalmazza:

„Mindenki, aki a borsempészési adó alá eső adóköteles tárgyat egyszerre 2 liter meghaladó mennyiségben a városba (községbe) behoz, illetve a város (község) területén az 5. § szerint (átalányösszegben) adózó bortermelőtől beszerz, a behozott vagy beszerzett adótárgy nemét, mennyiségét, úgyszintén az elraktározás, illetve behozatal idejét, a borsempészési adók beszédére jogosított, vagy az ily bejelentések átvételére kijelölt közegnél szóval vagy írásban 24 órán belül bejelenteni tartozik. A bejelentő fél kívánatára a bejelentést átvévő közeg erről a bejelentésről a bejelentés összes adatait feltüntető írásbeli elismerényt tartozik kiszolgáltatni.

Azok az adóköteles felek, akik a borsempészési adót szemléir alapján utólagosan fizetik, a bejelentéseket a 21. §-ban szabályozott módon tartoznak megtenni.”

E szakasz tehát minden elesipett borsempész mentő-horgonya. Persze, lejárt a 24 óra, akkor sem jelentik be

a behozott bort, mert időközben már eladták, vagy mint ők mondani szokták, a sógorral és komával elfogyasztották. S mert csak nincstelenek foglalkoznak többnyire csempészéssel, azoktól soha egy fillért sem lehet beszédni. Így károsodnak a városok, községek és főleg az italmérők.

A peštszenterzsébeti vendéglős és koresmáros szakcsoport felismerte a fenyegető veszélyt, mely megélhetésüket támadja meg. Még az elmúlt őszen a város képviselőtestületéhez fordult azzal a kérelemmel, hogy a fentebb említett szabályrendeletet módosítsa olyképpen, hogy azok, akik a 19. §-ban kötelesek a borbehozatalt 24 óra alatt bejelenteni, az idézett szakasz módosítása után kötelesek legyenek 6 órával előbb bejelenteni a borsempészési adó alá eső adóköteles tárgy mennyiségét: behozatalok pedig a fogyasztási adó azonnal fizetendő. Mert addig, amíg a pénzügyőrség az ellenőrzést azonnal nem fogja gyakorolni, a borsempészést csak ilyen formában lehet megakadályozni.

A város képviselőtestülete a szakcsoport kérelmét teljesítette és a szabályrendelet ilyen értelemben módosította. A vármegye törvényhatósági bi-

zottsága a módosításhoz hozzájárult és most a szabályrendelet módosításának jóváhagyása már csak a belügy- és pénzügyminisztériumok hozzájárulásától függ.

A peštszenterzsébeti szakcsoport kívánására a községi kongresszuson az italmérségi ügyeknél az előadó ezt felémeltette és mint utánozandó példát felhozta. Ezúttal felhívjuk az ország valamennyi kartársait, hogy a borsempészést elleni védekezés munkájában hassanak oda, hogy községük vagy városuk is a szóbanforgó szabályrendeletet ebben az értelemben módosítsa.

A borbehozatalnak hat órával való előbbi bejelentésre vonatkozólag a Kispeszt-Peštszentflórinai Vendéglős Ipartársulatnak egyik kongresszusi kiküldöttje annak az aggálynak adott kifejezést, hogy a korábbi bejelentési kötelezettség a vendéglősök és koresmárosok zaklatására fog alkalmat adni. Szerintünk ettől nem kell tartani, miután a szabályrendelet 21. §-a 5. bekezdése félreérthetetlenül mondja, hogy a szemlével ellátott italkimérsével foglalkozók a beszerzett borsempészéseket a bepecézést követő 24 órán belül bejelenteni kötelesek. A 19. § módosítása nem érinti a 21. § rendelkezését.

A peštszenterzsébeti példát mindenképpen kellene követni.

Az országos vendéglős és koresmáros kongresszus tanácskozása.

Köszög, 1932. július hó 6-án.

Dél előtt fél tizenegy órákor a Szent Domonkos-zárda dísztermében — a mely zsufolóság megtelt — Mayer János, a községi vendéglős szakosztály és a kongresszus rendezőbizottság elnöke üdvözölte a nehéz viszonyok dacára oly szép számban megjelent kartársakat. Külön üdvözölte a megjelent hatósági személyeket, valamint a sajtó képviselőit. Bejelentette, hogy a kereskedelmi minisztérium táviratilag kimentette magát, úgyszintén dr. Kóválczy Rezsőt, az Országos Kézműves Testület főtitkárát. Bejelentette továbbá, hogy még a kora tavasszal az illetékes hatóság kilatásba helyezte, hogy a kongresszuson

résztevők féláru vasúti kedvezményben fognak részesülni. Sajnos, az utolsó percben az 50 százalékos kedvezmény helyett a kereskedelmi kormány csak 33 százalékos engedményt adott. Ez ellen a rendezőség nem tehetett semmit. Így a kongresszus rendezőbizottsága a kartársakat részben rekompenzálni fogja és pedig olyképpen, hogy az esti operaj előadás beléptidiját felére mérsékeli, továbbá a kirándulón a résztvevőket vendégül látja. Kérte ennek tudomásulvételét. Egyben a kongresszus vezetésére felkérte Szűcs Mihályt, a Vendéglősök és Koresmárosok Országos Egyesülete elnökét, jegyzővé pedig Pösch Gyulát és Wiedemann Bélát. Mielőtt átadja az elnöklést, felkérte az egyik jegy-

zót, hogy olvassa fel a kongr. végrehajtóbizottsága által megállapított tárgyalási ügyrendet. Az ügyrend felolvasása után Szücs Mihály elfoglalta az elnöki székét és a következő beszéddel nyitotta meg a kongresszusi tanácskozást:

Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim!!

Mielőtt a Vendéglősök és Kocsmárosok Egyesületének folyó évi kongresszusát megnyitom, elsősorban kötelességemnek ismerem, hogy a vendéglátó városnak jelenlévő igen tisztelt képviselőit a legszívélyesebben üdvözöljem. Szívből óhajtom, hogy igaz ügyünk meggyőző ereje szerezzék meg részünkre az illetékesek szükséges támogatását. Nem mulaszthatom el a sajtónak jelenlévő igen tisztelt képviselőit szívből, melegen üdvözölni és ez alkalommal is halálans megemlékezni azokról az önzetlen szolgálatokról, a melyekkel igaz ügyünket mindenben felkarolták. Kétségtelen, hogy a független magyar sajtónak érdeme az, hogy azok a sérelmek, amelyek a vendéglősiiparral kapcsolatosan fennállnak, nem kerülnek le a napirendről és ezen bajok orvoslásának szükségessége ma már a köztudatban él.

Valamikor a vendéglőskongresszus azt jelentette, hogy egy egészséges, virágzó ipar hivatott képviselői inkább csak egy barátságos kapcsolat ápolása és fenntartása érdekében tartottak megbeszélést, amely megbeszéléseknek érdemi része mindig az volt, hogy miképen lehetne a fogyasztóközönség jogos igényein túlhaladó mértékben nyújtani mindazt, ami a magyar vendéglősiipart nemzetközi vonatkozásban is a legelső helyre emelje. Mert a legtárgyalosabb bírálás mellett is meg kell állapítani azt a tényt, hogy a magyar vendéglős és kocsmárosipar semmiben sem maradt el a világ bármely kultúrállamának vendéglősiipara mögött, de föltötte állt ezeknek mindenkor azzal a különleges magyar faji tulajdonságával, amely az igaz magyar vendég szeretetben gyökeredzik és kifejezésre jut abban, hogy a magyar vendéglős és kocsmáros a fogyasztóközönségben nemcsak az üzletfelet látja, hanem azt a szó nemes értelmében vendégnek tekinti és mindenkor arra törekedett, hogy a fogyasztó egyben mint vendég is jól érezze magát. Ezt a törekvést még a mai gyökerében megváltozott viszonyok mellett is a magáénak vallja a magyar vendéglősök és kocsmárosok közössége és erején felül arra törekedik, hogy a magyar vendéglősiiparnak az egész világgal szemben kiharcolt pozícióját a végsőig tartsa. Pedig a mai teljesen leromlott gazdasági viszonyok mellett, amikor a magyar vendéglősiipar minden támogatás nélkül, elhagyatva küzdök a létért, az elmondott elvek mellett való kitartás már létező ellen van a vendéglősnek és ha súlyos áldozatok árán mégis kitart mellette, úgy azt csak hirnev-

nek védelmében, egy jobb jövő reményében teszi.

A mai időkben összeülő vendéglős kongresszusnak a multéval szemben egészen más képe van. Talán képletesen legáltalában egy halálos beteg testhez hasonlíthatnám a mai vendéglősiipart s a kongresszust egy orvosi konziliumnak, amely azért jött össze, hogy — amennyiben még lehetséges — ezen a halálos betegen segítsen. *Pedig a vendéglősiipar nem azért halálos beteg, mert szervezetlen megbomlott és alapjában életképtelen, hanem azért, mert ettől az alapjában ép és egészséges szervezettől elvonják az életlehetőségeket, ki merem mondani, mert ne menedik élni. A súlyos közterhek, hatósági rendelkezések, kiméltelen kartelintézkedések egész sorozata az, a mely alakítja ezen életerős test vérkeringését és elvonja tőle az élet lehetőségét.*

Ismétlésekbe képlene bocsátkoznom, ha újból és részletesen rámutatnék a sörkartel kiméltelen szervezkedésén alapuló bajokra. Ezen kérdés részleteivel az 1929. évi kongresszus folyamán előadói minőségemben volt alkalmam foglalkozni és most csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a sörkartel azóta sem látta be a fogyasztóközönség érdekeivel ellentétben álló intézkedéseinek helytelenségét és nagyjában még ma is számolnunk kell azokkal a bajokkal, amelyekre az 1929. évi kongresszus folyamán rámutattam.

Egy további, a vendéglősiipar jogos érdekét sértő súlyos bajról kell megemlékeznem, amely a gomba módjára szaporodó „házi kosztot“ adó magánlakásokban felburjánzó kifőzések és a „sajáttermésű“ borokat forgalomba hozó borbatyuzók képeben jelentkeznek. Távol állana tőlem, hogy szót emeljek ezek ellen, ha működésük legális, reális alapra volna helyezve és ha arányos közterhek viselésével kapcsolódna be az élelmészeti üzemek valamelyik csoportjába. Mindnyájunk előtt ismeretes azonban, hogy ezek az ú. n. házi kosztot szolgáltató és magánlakásokba működő kifőzések létezéséről az illetékes hatóságok a legtöbb esetben tudomással nem bírnak és így nemesak a szükséges ellenőrzés alól mentesülnek, hanem jövedelmüket az adóztatás alól is elvonják. Természetes, hogy ezáltal köz- és egyéb terhek szempontjából a legális alapon működő vendéglőssel és kocsmárossal szemben előnyös helyzetbe kerülnek és módjukban van a vendéglőst érintő káros versenyt kifejteni. Ugyanez áll az ú. n. sajáttermésű borokat értékesítő borbatyuzókkal szemben, akik a vám- és adóhatóságok kiállításával szerzik be árujukat és jutnak jogtalan előnyökhöz a vendéglős és kocsmárosipar rovására. Ezzel az anomáliával szemben a vendéglős és kocsmárosipar tehetetlenül áll és sajnos az e tárgyban sorozatosan felhozott panaszok, az illetékes hatóságok részéről még mindig nem váltották ki

a szükséges erélyes intézkedéseket. Pedig kétségtelen, hogy ezen visszaélések megakadályozása az illetékes hatóságoknak is érdekében áll, mert nemcsak hogy az említett illegális jövedelmek eltitkolása okoz kárt, hanem ezenfelül az említett visszaélések elnézésével csökkenti a vendéglősök és kocsmárosok sorából kikerülő adóalanyok jövedelmét és ezzel magát az adóalapot, végeredményben pedig mindezek a vendéglősiipar teljes tönkretünetéhez vezetnek.

Beszélhetnék még az eredeti hivatásuktól eltért kávéházi letkezőüzemekről, amelyek talán eredeti rendeltetésük elhanyagolása mellett törnek a vendéglői ipar ellen és a jogos panaszok kiapadhatatlan forrásából még sok olyan témát meríthetnek, amelyek tárgyilagossá elbirálása mellett igazolnák azon súlyos bajoknak létezését, amelyek a vendéglős és kocsmárosipar újbóli felvirágzását akadályozzák és amelyeknek kiküszöbölése, illetve a gyógyulás folyamatának megindítása a mostani kongresszus hivatása volna. Minden baj és küzdelem közepette is átérzem, azonban hogy el volnánk veszve, ha feladnánk annak reményét, hogy a magyar élniakarás ellenállhatatlan ereje nem volna képes ledönteni mindazokat a belső nehézségeket, amelyet az átkos trianoni béke zúdított ránk és én bízom a magyarok Istenében, aki rá fog vezetni bennünket arra az útra, amely a régi boldog és nagy Magyarország történelmi határaihoz vezet. Hiszem, hogy ezen az úton haladva, az ország belső bajának megszűnésével egyidejűleg a magyar vendéglős és kocsmárosipar ismét egy szebb jövő hajnala felé tekinthet. Ebben a reményben kérem a kongresszus működésére Isten áldását és jó munkát kívánva, megnyitom a kongresszus tanácskozását.

Jambrits Lajos polgármester: Igen tisztelt kongresszus! Örömmel ragadom meg az alkalmat, itt ezen a helyen, ebben az ünnepélyes pillanatban is, hogy szívem egész melegével köszöntsem a Vendéglősök és Kocsmárosok Országos Egyesületét abból az alkalomból, hogy ezt a kongresszust, itt, Közveten tartja meg. Tisztelt kongresszus! Nehéz időkét élünk, ezeknek a nehéz időknek minden súlyát érezzük, érzi az egész világ, de talán fokozottabb mértékben érezzük mi, ennek a esonka hazának a fiai. Rendkívüli időkét élünk és ezek a rendkívüli idők hoznak össze bennünket itt, holnap ott, a társadalom egyik-másik rétegét, kieserlünk gondolatainkat, elmondjuk panaszainkat, összesereglnünk, mint egy nagy vihar előtt az állatvilág madarai. Különös jelentősége van ezeknek az összejövetelleknek. Ha rendben volna a világ gazdasági élete, ha rendben volna a közigazgatási élet, a társadalmi élet, akkor mindenki a maga tüzhelyén zavartalanul gyakorolhatná feladatát, teljesíthetné nemzeti kötelességeit, ott, ahová hivatása szólította,

de ezek a rendkívüli viszonyok a rendes, biztos megélhetési módból kiborították. Azért vándorolunk ide-oda, gyűléseket tartunk messze idegében, azért, hogy a megbomlott világ- és gazdasági rendben a mi panaszainkat, keserveinket, az ország mintegy 30 ezer vagy annál több tagot képviselő ipari társadalomnak bajait megbeszéljük. Keressük egymást ebben a felfordult világban azért, hogy vigaszt, reményt keletünk a lelkekben, mert sajnos, ma még mindig ott tartunk, hogy csak a remény, a vigasz az, ami a holnap napot elviselhetővé teszi. De én meg vagyok győződve, hogy ennek a reménynek kézzelfogható eredménnyé kell kivirágoznia!

Hát ha vigaszt keresünk az egymás bajában azzal, hogy panaszkodunk, úgy örömmel állapítom meg, hogy a kongresszus jó helyre került: hogy panaszkodjék, hogy reményt keressen arra a szép jövőre, amelynek el kell következnie. Hallottuk délelőtt a Hősi tornyunknál, hogy ennek a városnak van multja, van becsülete, ennek polgárai nem esüggedtek el soha, akkor sem, mikor 300.000 ellenséges csapat és tömeg felvonult ellene!

Hát hölgyeim és uraim, az egész világ ellensége ennek a csonka hazának és a mult arra tanít bennünket, hogy ha 8-900 közlegi polgár, élén Jurisich-csal megállta a helyét egy hónapon át, akkor nekünk is meg kell állni a helyünket. Mert a kitarítás a magyar lélek Istenbe vetett hite és a szent földhöz való ragaszkodása, ami nem esüggesztheti el a karjainkat és a szíveinket. Ez az előnyünk, amely biztat bennünket arra, hogy el kell jönni a jobb kornak, mert végre-valahára mégis csak észbekapnak ott a Nyugaton, mert eddig csak azért tanácsoztak, hogy majd holnapután újból összejőjenek. Végeredményben a maguk bőrért viszik egy világ vásárára. Merítsünk erőt ennek a városnak a multjából, aziránt a jobb jövő iránt. Dicső példák vannak ebben a városban és mikor magyar szívvel köszöntöm Önöket, azt kívánom, hogy a jó Isten áldja meg munkásságukat. (Éljenzés.)

Ipari ügyek.

Somló Sándor előadó: Ismerteti azt a mozgalmat, amely azt kívánja, hogy vidéken is, ahol erre a törvényes előfeltételek megvannak, szakipartestületek lehessen felállítani. Elmondja ennek a mozgalomnak a történetét. Ismerteti az 1932-VIII. tc. (törvény az ipartestületekről és az ipartestületek központjéről) 2. §-át, amely az ipartestületek felállításáról szól. E szakasz a szakipartestületekről is szól és úgy van fogalmazva, hogy jóakarattal azt is lehet belemagyarázni, hogy vidéken szakipartestületek felállíthatók, de ennek az ellenkezőjét is. Tehát kívánatos lesz, hogy a törvény végrehajtási utasításában oly rendelkezés vessék fel, amely kategórikusan kimondja, hogy mikor létesülhet vidéken is szakipar-

testület. Nem látja be, hogy miért nem lehetne Szegeden, Pécsen, Győrben, stb. nagyobb városokban szakipartestület? Miután még e hóban az egyes kamarák az ipartestületek bevonásával megtárgyalják a végrehajtási utasítást, kívánatosnak tartaná, hogyha a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestületét, úgyszintén a Budapesti Kávésók Ipartestületét sürgősen felkérnők, hogy a kamarai ankéton a vidéki kartársak kívánságát támogassák. Határozati javaslatot terjeszt be, amelyben a kongresszus felkéri a kereskedelmi minisztert, hogy az 1932. évi VIII. törvényekhez kiadandó végrehajtási utasításban tegye lehetővé a vidéki szakipartestületek felállítását. E kérelem támogatására a kongresszus felkéri a fentebb említett két budapesti szakmai ipartestületet. Továbbá kéri a kongresszust, hogy változatlanul foglaljon állást a kereszmárosiparnak a képesítéshez való kötése mellett, amely kérdést egyébként Szöllösy előadó fog ismertetni. (Helyeslés.)

Szóllösy Ferenc előadó: Ha végigtekintek ezen a nemes hivatás szolgálatában álló termén és elgondolom, hogy ennek a többszáz ülőhelye el van foglalva és szükreszabott hazánk messze vidékeiről jöttünk ide, hogy elmondjuk kívánságainkat, panaszainkat, elszomorodásunk a sötét sejtelennek a tudatában: vajjon ez a kongresszus is nem kerül-e majd a többi kongresszusok sorsára, amikor hiába zörgetünk, — a biblia szerint —, a megértés kapui azonban nem nyíltak meg részünkre azért, mert mi bennünk sem volt meg az a megértés, ami megvannak ennek a nemes városnak apostoli lelki polgármesterében, akinek zavaiból reményt tudunk meríteni.

Nekünk tulajdonképen értésére kellene adnunk a kormányának, hogy amikor egyes osztályok védelmére kel, akkor lássa be azt is, hogy az ő főpénzbeszedői a végét járják egzisztenciájuknak, már az adósság is a fejük fölé sodródott és a reménység utolsó szikrája is elhalványulóban van, akkor lássa be a kormány az állam érdekében, hogy a mi sirásunkat meg kell hallgatni és rajtuk kell, hogy segítsen.

A fogadós, vendéglős, kávé és kereszmárosipar belső életében az egyik nagy ütközője az a nagy határfal, amelyet a képesítéshez kötésnél emelt a törvény. Ha a vendéglősöket elismerte szakiparosnak, megehetne volna ezt már a kereszmáros iparosokkal is. Hiszen az italmérésben egyik! Valamennyi illeték, adó, büntetés egy fronton találja, miért kellett tehát két táborra szakítani a vendéglősöket és a kereszmárosokat? S mert a kereszmáros iparosnak kell, hogy úgy otthon legyen a törvények és rendeletek intézkedéseiben és az ipar gyakorlásában is, mint a vendéglősnek, úgy szükséges, hogy egy nivóra állíttassék a kettő. Előterjeszti határozati javaslatát: A képesi-

Egészség

a legnagyobb kincs! Megőrizheti, ha **Kathreiner Kneipp** malátakávéét iszik — valódi **Franck** kávéval izesítve.

téshezköttéssel a törvény a vendéglősipart is bevette védősáncái közé, de kívülmaradt a kereszmárosipar, mely pedig a vendéglősipar legfontosabb ágai: az italmérés, közigazgatási, közegészségügyi és egyéb törvények vonatkozó rendelkezései ismeretének tekintetében amavval közeli rokonságban áll. Mint-hogy a legtöbb rendelkezés úgy a pénzügyi, mint a közigazgatási és egyéb hatóságok részéről szinte kivétel nélkül együtt találja a kereszmárosát a vendéglőssel, az egységesebb kezelés szempontjából, de még azért is, mivel említett ágazatban tagadatlatlanul beérett szakismereteket, a vonatkozó törvényekben és rendeletekben kellő tájékozottságot tételez fel, az 1922. évi július 6-án Kőszegen megtartott országos vendéglős és kereszmáros kongresszus azzal a kéressel fordul a kereskedelmi miniszter úrhoz, kegyeskedjék az 1922. évi XII. tc. 15. §-ában nyert felhatalmazás alapján a kereszmárosipart a képesítéshez kötött iparok sorába felvenni. Továbbá engedtesék meg, hogy a kereszmárosiparos bizonyos gyakorlati idő után vendéglői szakvizsgát teheszen. Végül pedig a jövőben új kereszmárosipar-igazolvány ne adassék ki. (Élénk helyeslés.)

Dreiszigler Nándor (Csorna): A esornai járás vendéglősei ezt a kívánságot már egyszer írásban adták be. A vidéki és falusi nép nem tudja megkülönböztetni, hogy melyik a kereszmáros és melyik a vendéglős s miért szabad az egyiknek ételt kiszolgálni, a másiknak meg nem. Ez az állapot faluhelyeken igen vissza helyzeteket hoz létre. Hozzá kellene tenni a javaslatot, hogy legalább egy éven belül vizsgáztassák le a kereszmárosiparosokat és képesítsék őket vendéglősnek. Ha pedig nem sikerül nekik a vizsgát letenni, maradjanak tovább kereszmárosok, de utánuk már új kereszmáros-engedélyt ne adjanak ki a hatóságok. Ezt a faluk érdekében kérjük legjobban. Miért ne tartozunk mi, kik korlátlan italmérésrel foglalkozunk, egy kategóriába? Ne adassék azonban engedély annak, akinek nincs szakképzettsége.

Hliniczky Ede (Vác): Nem osztja az előtte szóló nézetét, hogy a vendéglős és kereszmáros egy kategóriába tartozik. Mert a vendéglős, aki az ipart mint tanonc néhány év után elsajátította, segédként az iparban működött, nem

lehet egyenlő azzal, aki még egy fél-éve cipőt csinált vagy más téren tevékenykedett. Tessék megszólalni az iparengedélyt! Szerinte a vendéglős és kocsárosipar között olyan különbség van, mint Makó és Jeruzsálem között. A vendéglősnek előbb tanoncnak kell lenni, kijárja az összes tanone- és egyéb iskolákat, börtanfolyamot, stb. megtanulja, hogy álljon az asztal mellé, hogy szolgáljon ki, stb. Az a kocsáros viszont, aki más szakmánál, legtöbbször nem is szakmánál dolgozott és protekcióval által megszerzi az italmérségi engedélyt, az különbözik a vendéglőstől és az nem szolgálta meg az ipart.

Szöllősy Ferenc előadó: Noha ellentét látszik a két álláspont között, le kell szögeznie, hogy tulajdonképpen az előtte szólóval, aki igen keményen fejezte ki véleményét, egy malomban örül. Ezt mindjárt be is bizonyítja. Hliniczkynek az a nézete és felfogása, hogy az, aki más szakmában dolgozott, az ne menekülhessen hozzánk kocsáros címén. Emlékeztetnie kívánja hozni a kartársnak, hogy 1921 előtt nem mondhatta volna, hogy mekkora a különbség vendéglős és kocsáros között, mert a törvény előtt akkor egyenlően képesítettek voltak a vendéglősök épügy, mint a kocsárosok. Csak a vendéglősöknek megvolt az önértékük, hogy ők „a szakmát kitanulták”. A határozati javaslatban lefektetett kívánságunkkal tehát azt akarjuk elérni, hogy amint egyszer rájöttek arra, hogy a vendéglősiparhoz tudás kell és ezt a törvényben kimondták — ezt különben nem is kellene köztünk bizonyítani, hogy a sok tisztviselő, köztük főiskolai képzettséggel, akik a háború után szakmánkban akár mint vendéglős, akár mint kocsáros elhelyezkedett — elég bizonyíték. De igazolják ezt a kocsárosok is, mert tudomány kell ahhoz, hogy ma valaki ebből megtudjon élni. (Éljenzés.) Azt akarjuk tehát, hogy megszűnjön az, hogy tanulatlan emberek bejőjenek az iparba és mint „kocsárosok” azt a tevékenységet folytassák, amihez a tanult vendéglősnek van jussa. A kocsáros és vendéglős között egy fokozat van és így tehát azt akarjuk, hogy a jövőben — azért kívánjuk a képesítéshez való kötetést — csak tanult ember jöjjön a szakmába, továbbá pedig azok a kocsárosok, akik ezt az ipart jogosítványok alapján már egy bizonyos ideig önállóan gyakorolják, azoknak adassék lehetőség, hogy szakvizsgára mehessenek és a vendéglősipari képességüket igazolják meg.

Tschida István (Sopron): Most hallottam, amikor arról volt szó, hogy a kocsárosipar képesítéshez kötssek, hogy tegyünk különbséget aközött, aki 20 éve van a szakmában s aki még tegnap kapta. Ha a kocsárosiparos vizsgára lesz bocsátva, úgy azt hiszem velem együtt mást kartárs is, akik az ilyen vizsgán közreműködik, egész másképp fogja elbírálni azt a vizsgázót,

aki már 20 éve működik a kocsárosiparban, mint aki tegnap még kapta. E tárgyhoz tartozik az a kívánság, hogy az a háborúutáni rendelkezés, aki a háborúban valami formában tisztiektében, kintban vagy élelmi-szertárból működött, ha ezt hitelsen az illető igazolja, vendéglői szakvizsgára bocsátandó vagy e bizonyítvány a képesítés igazolására is bizonyos esetekben elfogadandó. A háború utáni zűrzavarban ezt a rendelkezést még meg lehetett érteni, de a háború befejezése után 14 évre, erre a rendelkezésre már szükség nincsen és csak alkalommal szolgál, hogy egyesek magukat ezen a címen iparunkba becsémpézzék. Nem engedhető meg, hogy ebben a sivár helyzetben dugárként arra nem érdemes személyek befurakodjanak és a megélhetésünket még jobban megnehezítsék.

Belovits Sándor (Deveser): Az előttem szóló kartársnak nincs egészen igazuk, mert amíg a községi kocsárk búzáért lesznek kiadhatók, addig az a polgár, aki azt mondja, hogy az én földem bírja, mindig az lesz a kocsáros. A szakembernek nincs földje, nem is bír búzával adni. (Közbeszólás: Azért kell képesítéshez kötni a kocsárosipart, hogy ne a búza legyen a kvalifikáció.)

Végül a kongresszus a betérjesztett indítványokat egyhangúlag elfogadta.

A zeneszerzői jogdíj.

Dr. Stéger Béla előadó: Szöllősy kartárs azon aggodalmára, hogy eddig vajmi nagy eredményeket nem értünk el, nem azonosíthatom magam. De el kell ismerni, h anem is értünk el nagy eredményeket, azért mégis csak voltak oly intézkedések, amelyeket kongresszusokon kívántuk kitartással. Itt van a börtörvény módosítása, a börtörvény nyilvántartás eltörlése, a kocsárosipar rendezésével már is foglalkozik a minisztérium és az összes kamarák hozzászólását is véleményét kérte. Az italmérségi illetékek némi enyhítésével is már rendelkeztek, ezeket az intézkedéseket kongresszusokon és nagygyűléseken kellett kiharcolni és csak az a baj, hogy minden hatósági intézkedés, a terheket okozók kivételével, ömlomban jön.

Előadásának tárgya a zeneszerzői jogdíj. Ismerteti a zeneszerzői jog fogalmát, kodifikálásának történetét és számtalan példával igazolja, hogy a Magyar Zeneszerzők, Szövegírók és Zeneműkiadók Szövetegete egy kis állam az államban. A jogdíjakat önkényesen állapítja meg. Mint magán-egyesület annyira tudja biztosítani magának a kirótt díjakat, hogy azok fizetése előbb jön, mint az állami adók kiegyenlítése.

Hányosa a törvény, mert semmi fórum nincsen, ahova mehetne akkor, ha a szövetség által zaklatásnak van kitéve. Arról van szó a végrehajtási rendeletben, hogy az érdekeltekkel meg kell állapodni, de akkor, ha ez a megállapodás nem jön létre, mert a zö-

vetség túlzott követelésekkel áll elő, hová forduljon a vendéglős-kocsáros, milyen hivatalhoz vagy egyeztető bírósághoz, erről nincs szó, így tehát a szövetség ráoktrojálja az általa megállapított díjat. Jogbitorlási pereket akaszt az italmérők nyakára, ha egy részlettel elmarad. A szerzőjogról szóló törvény módosítása nehézségbe ütközik, mert e törvénynek összhangban kell lenni a külföldi hasonló törvényekkel. Tudomásunk szerint, a szerzői jogról szóló törvény rövidesen részben módosítva lesz, miután a szerzőknek a rádió útján leadott vagy terjesztett műveiket is szerzői védelem alá fogják helyezni. Ezen alkalmat tehát meg kell ragadnunk és egy sürgős előterjesztéssel minden panaszunkat és kívánságunkat az illetékes minisztérium tudomására kell adnunk. Kéri a következő határozati javaslat elfogadását: A kongresszus kimondja, hogy szükségesnek tartja az 1931. évi LIV. tc. alapján kiadott 168.809—24 B. M. sz. végrehajtási utasítás némely szakaszainak módosítását s felhívja az elnökséget, hogy a m. kir. belügyminiszter úrhoz megfelelő javaslatot terjesszen elő.

Egyben felkéri a m. kir. belügyminiszter urat, hogy a novelláris változtatás előtt az érdekeltek összehívása által értekezlet tartassék, a kért módosítások letárgyalása végett.

Somló Sándor: Az előadó javaslatát elfogadom. Többször módjában volt a Zeneszerző Szövetséggel tárgyalni és tapasztalta, hogy ott önkényes uralom van: amit kimondanak, az megdönthetetlen, az szentírás. — Azért felette kívánatos volna, hogy ha egy oly felelősségi vagy békéltető fórum volna, ahová a Szövetség önkénykedése ellen panasszal lehetne fordulni. A kongresszus ezután a határozati javaslatot egyhangúlag elfogadta.

Záróraügy.

Bencsik József előadó: A zárókérdés rendezetlensége már évek óta fájós pontja a vidéki, különösen a kis- és nagyközségek vendéglőseinek és kocsárosainak. Városokban a belügyminiszter rendezte a zárórat és éjjelutáni 2 órában állapította meg. — Ahány kis- és nagyközség, ahány vendéglő, annyiféle a záróra. Igaz, hogy kérhető a zárórának meghosszabbítása, de ez nagy költséggel és díjjal jár. Mikor a hatóság az italmérségi üzleteket erősen károsító esempézések ellen nem jár el, néhány perces záróratülépesért első ízben 10—20 pengőre büntetik az üzletest. Ritka eset, hogy a vendéglős-kocsáros előre tudja, mikor érdemes a záróráhosszabbítási engedély kiáltása. Így legelőszérőbb volna, úgy mint a háborúelőtti években s miképp most az államrendőrség a fővárosban is bevezette, hogy előre váltható egy 5—10 engedélyt tartalmazó füzet. Az esetben, ha szükség van a záróráhosszabbításra, akkor az ellenőrző hatósági közegnek az előre megváltott engedélyt dátumszerűen kitöltve átadja.

Mosás kg. 36 fillér

100 kg. felül további engedmény. A ruha kiméle-
teért az új és legmodernebb berendezés garantiál.

KIRÁLY GŐZMOSÓDA, Iestő és vegytisztító
IV., Magyar ucca 3. Telefon: 851—29. Autószállás díjtalan

A következő határozati javaslatot kéri elfogadni: Mondja ki az 1932. évi július hó 6-án Kőszegen tartott országos vendéglős és kocsmáros nagygyűlés, hogy egzisztenciális érdekből kívánatosnak tartja, hogy a kis- és nagyközségek zárórája egységesen éjfél 12 órában állapíttassék meg. A záróra meghosszabbítási díjak a legminimálisabbra mérsékelteszenek. A zárórahosszabbítási engedély megszerzésének egyszerűsítése végett kérjük az összes városokban, kis- és nagyközségekben is a zárórahosszabbításra vonatkozó szelvények előzetes kiadását, a mint az már a fővárosban meg van.

Dreiszigler Nándor (Csorna): A záróraügyben mi már — miután a belügyminiszteri rendelet értelmében az alispán illetékes — hasonló kérelemmel odafordultunk, de az ridegen elutasította kérelmünket. Tehát a vármegyéltől megértést nem várhatunk. Szükségesnek tartja, hogy a zárórát az országban egységesítsék. (Nagy vitaközös, lármá.)

Tschida István (Sopron): Az előtte szóló említette, hogy a hatóságok nem sokat törődnek kéréseinkkel, vagy elutasítják, vagy elintézetlenül félre teszik. Ilyenformában azt nem lehet állítani. A kartárs úr elfelejté, hogy a **mostani záróraszabályozás még zavaros** háborúutáni rendelkezés és e rendelkezés még ma is érvényben van. Igenis, nekünk azt az álláspontot kell elfoglalni, hogy a zárórát, miképp a határozati javaslat is kívánja, egységesen legyen megállapítva az egész országban. Hogy azután forgalmi és egyéb viszonyoknál fogva melyik helységben szükséges egy-két órával a zárórát állandóan meghosszabbítani, ezt a jogot a törvényhatóságnak kellene visszaadni, miután az helyesen el tudja bírálni, hogy indokolt-e a kérelem, vagy nem.

Malmos Mihály (Albertirsa): A határozati javaslatot elfogadom, de némi kiegészítéssel. Az üzletek nyitási idejét nem lehet egységesen megállapítani. Igen sok község van, köztük van Albertirsa is, hol a kora hajnali órákban indulnak a vonatok. A legnagyobb személyforgalom reggel 4—5 óraker bonyolódik le. Miután az üzletet reggel 5, illetve 6 óra előtt télen, nem szabad kinyitni, úgy a vonatok után nyitandó vendéglőben reggeli forgalom már nem is lehet. Javasolja tehát, hogy a betérjesszített javaslatot a kongresszus avval a pótlással fogadja el, hogy az üzletek nyitási ideje kis- és nagyközségekben reggeli 4 órában állapíttassék meg. Magától értetődik, hol kora reggeli forgalom nincs, ott nem fogják hajnali 4 óraker az üzleteket megnyitni.

A kongresszus az előadó javaslatát

Malmos módosításával egyhangulag elfogadta.

A kongresszusi tanácskozás folytatását lapunk legközelebbi számában fogjuk közölni és befejezni.

Különféle közlemények

Nyugdíjgyejesületünk igazgatósága

Malosik Ferenc elnöke alatt legutóbb megtartott ülésén **Bolgár** titkár bejelentette, hogy a rendkívüli közgyűlés által eszközölt alapszabálymódosításokat a minisztérium változtatás nélkül jóváhagyta és így most már a nötlén tagoknál évi 3000 P., a nőskönl pedig évi 6000 P. a biztosítható nyugdíj legmagasabb összege. Bejelentette továbbá, hogy úgy a tagsági díjak, mint az egyesület Aréna úti székházának házbérjévedelmei a legpontosabban folynak be, a székházban sem felmondott, sem üres lakás nincsen. A mai rettetenes gazdasági viszonyok dacára elért fenti szép eredmény — mellyel manapság kevés egyesület dicsekedhetik —, eklatáns bizonyítéka nyugdíjgyejesületünk prosperitásának és teljes megnyugvást nyujthat az egyesület tagjainak.

Ezúton kérjük fel

igen tisztelt előfizetőink közül azokat, akik előfizetési díjukkal hátralékban vannak, hogy hátralékukat szíveskedjenek beküldeni kiadóhivatalunknak. A nehéz viszonyokra ne hivatkozzunk, azokat mi jobban érezzük s nagy költséggel mégis fenntartjuk a lapot, miután minden szakembernek elsőrendű érdeke, hogy e nehéz helyzetben az ipari mozgalmakról és eseményeiről tájékozva legyen. Ki a szaklapot támogatja, az saját magát támogatja. A modern és öntudatos iparosnak szüksege van a szakajtóra. Kérjük az előfizetési díj sürgös beküldését.

Doktorátust tett egy vasúti vendéglős.

A székesfehérvári pályaudvari vendéglő társtulajdonosa, **Herczog István** a mult hóban szerezte meg a pécsi egyetemen az államtudományi doktorátust.

Ifj. dr. **Erdösi József**, a szerencsi vasúti vendéglős fia mult hó 14-én kitünő eredménnyel letette a vendéglősipari szakvizsgát.

Nyári tancemulatság.

Az Ujpesti Vendéglősök, Kávésök Szakosztálya, valamint az Ujpesti Vendéglősök és Kocsmárosok Ipartársulata augusztus hó 4-én esti 8 órai kezdettel Ujpesten, a Szücs Mihály nagyvendéglő kethelyiségében (István út 13.) nyári tancemulatságot rendez, amelyen az ujpesti „Dalkör” is közre fog működni. A mulatságon a kartársakat szívesen látja a rendezőség.

Helyreigazítás.

Lapunk július 15-iki számában megjelent hírünk, hogy Tischer József Mohós Ilonkával házasságot kötött, téves, amennyiben a völegény neve Tschier József.

Nem szállítják le a sör árát.

A Magyar Serfözök Egyesülete levélben értesítette az ipartestületet, hogy az érvényben levő engedményeknél nagyobbat nem nyujthatnak a sörgyárak és a sörárát sem szállíthatják le. Erre Klein János arra kérte az elnököket, hogy járjon el azok az ármobilok ellen, kik a jegelésnélküli 17 és fél filléres önköltségi ár mellett 20 filléres árbán mérük a sört. Keszev elnök ezt megígérte.

Vagyontalansági esküt tettek újabban:

Princez Lajos vendéglős Toicsva, Vécsi Béla Riese, vitéz Kovács János kocsmáros Karcag, Börzsök János kocsmáros Szeged.

Halálozás.

Langó Sándor kaposvári vendéglős, a Somogy megyei Vendéglőgyejesület elnöke e hó elején hosszabb szenvedés után elhunyt.

Özv. **Deutsch** Dávidné volt szentesi pályaudvari vendéglős, Deutsch Lajos budapesti kávé édesanyja július hó 14-én 82 éves korában elhunyt.

Kránitz Gyula, a csillaghegyi Árpád strandfürdő-vendéglő volt bérilőjének neje, szül. Jung Margit, a Vendéglősök és Kocsmárosok Temetkezési Egyesülete tagja, hosszabb betegeskedés után mult hó 25-én életének 48. évében elhunyt.

Ne vegyen kéziborszűrőgépet,

mielőtt a tökéletes, szabadalmazott **Grenda-féle** borszűrőgépekről ismertető prospektust nem kért. Komoly teljesítményű, kristálytiszta szűrő készülék, — nem próbászűrő. — Ára 44 P.

Régi borszűrőgépek eldugult, hasznavehetetlen, de értékes fémszöveteit, ne dobja el, hanem tisztíttassa az alábbi cégnél: **Grenda A., Eger.**

A SZAKMA

TÁRSASÖSSZEJÖVETELEI.

Aug. 3. Este 7 óraker Jóbarátok vacsorája Ammer Jánosnál (I. Etele tér 7.)

Aug. 5. Este 8 óraker vendéglősök vacsorája Kutassy Lajosnál (I. Br. Eötvös út 2. Svábhegyi nagyszálloda.)

Aug. 10. Este 7 óraker Jóbarátok vacsorája Herzmann Leonál (IX., Soroksári út 60. HÉV állomás.)

Aug. 12. D. e. 10 óraker Gundel János és id. Kommer Ferenc emlékért ápoló asztaltársaság összejövelete Kutassy Lajosnál (I. Br. Eötvös út 2. Svábhegyi nagyszálloda.)

A „Fogadó–Magyar
Vendéglős
állandó melléklete

A KORCSMÁROS

Korcsmaiparérde-
keik képviselő szak-
lap

Borpiac

az árak továbbra is tartottak. A belső fogyasztás továbbra is élénk, különösen a vidéken.

A nagykereskedelemben következő tételek cseréltek gazdát, többek között: Németbolyon eladatott 400 hl kommersz-újbor 12 fillérért, Gyékényesen egy vagon vörösbör 11 fillérért, Bácsalmáson egy vagon 12 fokos fehérbor 14,5 fillérért, Szentantalfán 50 hl kommerszbor 12 fillérért és Egerben egy vagon 12 fokos 20 fillérért, Csemegebor iránt újból élénk érdeklődés mutatkozik.

A bortermés nagyságára vonatkozólag tiszta képet még nem alkotható, de annyit megállapíthatunk már, hogy az ország nagy részében a tavalyinál kisebb bortermésünk lesz. Ez részben a téli fagykárak, részben pedig a szörványosan fellépő szőlőmoly és firtperonoszpora következtében várható, a mihez hozzá jöhet még természetesen kevésbé megfelelő őszi időjárás.

Szentmártonkátán a borforgalom kiesiny tételekben élénk, 20–25 filléres árak mellett. Készletek kiesinyek.

Gyöngyösön élénk kínálat mellett nagyobb eladás nem történt. A kereskedelem tartózkodó. Az árak kissé gyengültek a kereslet ellanyhulása folytán. Szőlőben a várható termés jónak ígérkezik.

Szekszárdon közepes kereslet és kínálat mellett másodkézből Budapestre elkelt 550 hl 10–11 fokos bor 12 fillérért. Vendéglősök kisebb tételben vásárolnak 12–28 fillérig.

Tokajban kereslet nincsen.

Pásztón a boreladás szünetel. Az a kevés, ami gazdát cserél, elég jó áron kel, literenként 25–35 filléres áron.

Kunszentmártonban a szőlőkre nagyon kedvező a meleg időjárás, úgyhogy azok nagyon szépen fejlődnek. Borok iránt semmi kereslet nem mutatkozik, úgyhogy az árak hanyatlása érezhető.

Hahóton szünetelő kereslet, élénk kínálat mellett csak kisebb tételekben történik eladás, 12 Malligand-fokos borokat literenként 17 fillérért vesznek.

Lesenceistrádon szünetelő kereslet, élénk kínálat mellett eladatott 10 hl 14,5 fokos literenként 29 fillérért, 22 hl 17,5 fokos literenként 20 fillérért, 20 hl 12 fokos literenként 17 fillérért.

Pálinka **Törköly**. Ebben a cikkben igen élénk az érdeklődés és állandóan jönnek üzletek létre, aminek folytán az eddigi olesó ajánlatok mind felvételre találtak és a még készletekkel rendelkező vállalkozók áruikat csak jobb árakon hajlandók eladni. Tekintve, hogy a termelés teljesen megszűnt

s a készletek sem számottevőek, az árak javulásával lehet számolni. Ár 2,80–2,90 pengő.

Seprő. A termelés erősen csökkent, de a kereslet is igen minimális. Ár 2,80–2,90 pengő.

Szilvórium változatlan. Nyári aru 3,60–3,70, kékáru 4,20–4,30 pengő. Az árak ab főzde, III. táblázat szerint, vevő hordóiban, a forgalmi adó külön felszámításával értődnek.

Amikor nem lehet a kiskorú árvákra az italméresi engedélyt átírtni.

Zalaegerszegről a következő kérdést intézték a soproni kereskedelmi és iparkamarához: Elhunyt vendéglős italméresi engedélye özvegyre íratott át. Az özvegy is meghalt s a pénzügyigazgatóság most megtagadja az engedélynek az árvákra való átírását.

A kamara a következő választ adta:

A zalaegerszegi pénzügyigazgatóság elutasító határozata törvényes rendelkezés alapján. Az italméresi jövedékről szóló törvény végrehajtási utasítása (101.010–1921. P. M. számú rendelet) 16. §-a szerint az engedélyes elhalálása esetében annak özvegye, vagy — amennyiben az elhalt engedélyesnek nincs özvegye, illetőleg az özvegy a törvényben biztosított jogával élni nem kíván — annak kiskorú lemenő (gyermekei) a kimérést új engedély nélkül folytathatják. Az özvegy, illetőleg a kiskorúak kérelme alapján a pénzügyigazgatóság az elhalt engedélyes engedélyt az özvegyre, illetőleg a kiskorúakra átírja. Az engedély folytatolagos gyakorlása címén azonban az egyezben már átirat engedély további átírásának nincs helye. Amennyiben tehát az özvegy elhalt férje engedélyt saját magára már átíratta, az özvegy elhalálása esetében a kiskorúak az engedély további átírására nem számíthatnak.

Betű szerint a kamarának igaza van, de nagy méltánytalanság történnie a kiskorú árvákkal, hogy ha a pénzügyminisztérium a pénzügyigazgatóság végzését nem változtatná meg.

Jelentkezzenek a sörgyártól készpénzért vásárlók!

Azok a vevők, akik a sörgyáraknak a sör leszállítása alkalmával fizetnek, érdekeik megvédése céljából külön blokkot kívánnak alakítani. E célból szükséges megállapítani a készpénzfizető italmérek számát és ezek által az 1931. évben kimért sör mennyiségét. Felkértnek ezúton az érdekelte italmé-

rők, hogy f. évi aug. hó 5-ig a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Iparetstílete helyiségében a hivatalos órák alatt jelentkezzenek és igazolják az 1931. évi sörfogyasztásukat.

Az italméresi illeték újabb kivetése.

A három évre előre kivett italméresi illeték ez év végével lejár. Így a következő három évre szóló italméresi illetéket most „munkálják ki”. A kivett összegről az engedély tulajdonosokat rövidesen az előjárások értesítik. Aki a kirótt italméresi illetéket sokalja, annak módjában áll az értesítés vételétől számítva 8 napon belül írásban felszólammással élni. Az Országos Egyesület irodájában ezeket a felszólammásokat tagoknak díjmentesen elkészítik.

Tájékoztatul még közöljük, hogy az italméresi illetéket az 1931. év második és az 1932. év első felének italforgasztása alapján vetik ki. Ezeket az adatokat a pénzügyőrség már összeírja.

A Magyar Szállodások és Vendéglősök Országos Szövetsége

szeptember 6-án délelőtt fél 11 órakor Budapesten, Márkus Imre vendéglőhelyiségében (Alsó-Margitsziget) tartja évi rendes közgyűlést, amelyre az elnökség az Országos Szövetség tagjait meghívja.

Üzleti hírek

Keeskemét. Gaál István, a Színház-étterem tulajdonosa kibérelte az „Iparos Otthon” éttermet és kethelyiséget és azt átalakítva és újonnan berendezve mult hó végén megnyitotta.

Budapest. Gedeon Gyula volt fővárosi vendéglős, ki utóbb 10 éven át az étezőköcsi főpincére volt, a VII. Rettenbiller u. 7 szám alatti házban egy új vendéglőt nyitott. Az üzlet ünnepélyes megnyitása július hó 23-án volt.

Helyváltozás. A sárbogárdi pályaudvari vendéglős I. és II. oszt. étteremben a főpincéri állást ifj. Klöcker Részó, a III. oszt. étteremben pedig Gyenes Gyula tölti be.

Szalay Károly Budapesten a Dénes-étterem főpincéri állását foglalta el.

Szalaminka Jenő Budapesten a Lidó-kávéház főpincéri állását tölti be.

A szerkesztésért felelős:

Pósch Gyula, kiadó.

Segédszerkesztő: Fekete Gyula.

Merkantil-nyomda Hunyadi ucca 4²

Magyarrekvíció **ZEILEIS-**készítéssel. VI. Sziv-utca 69. — Telefon. 29—3—22
Gyógykezelés javára idegbántalmak, bénulás, rheuma, végtagmervesség, érelmeszesedés, korai megöregedés, Basedow-kór, női változasi zavarok, asthma, máj, vese és belső szervek megbetegedései esetében

A szikvíz háború

A július hó 17-én megjelent „Buda-pesti Közlöny“ a kereskedelemügyi miniszter 1932. évi 139.048. számú rendeletét közli, amely így szól:

A közfogyasztásra szánt szikvíz előállításáról és forgalombahozataláról új rendelet van előkészítés alatt. Ez a rendelet a szikvíz előállítására szolgáló ügynevezett autotankok használatát az 1928. évi 125.314. K. M. számu rendeletről eltérően fogja szabályozni. Nehogy az említett rendelet 1. §-ának első bekezdésében felsorolt iparosz esetleg kárt szenvedjenek abból hogy a jövőben ügynevezett autotankkészüléket szereznek be és állítanak fel s az új rendelet értelmében ezek használhatóságának a feltételei megváltoznak az 1922. XII. tc. 57. és 58. §-aiban kapott felhatalmazás alapján a m. kir. belügyminiszterrel egyetértve a következők rendelem:

1. §. Vendéglősök, kocsmárosok, kávéosok, tisztviselői és munkásékezdék tulajdonosai szikvíz előállítására ügynevezett autotank-készülék üzemekében a jelen rendelet hatálybalépésének napjától kezdve nem állíthatnak fel.

Ez a rendelet az 1928. évi rendeletben megadott jogot, hogy vendéglősök, stb. az előírt biztonsági szabályok betartásával autotank útján állíthatják elő a szikvizet — megvonta.

E rendelet váratlan megjelenése igen meglepte a szakköröket, mert éppen a napokban folytattak a szikvízkészítők egyezményével oly tárgyalásokat, amely ezt az autotank ügyet is nyugvóra hozta volna. A Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete nyomban a legerélyesebben tiltakozott a jogfosztó rendelet ellen és annak visszavonása érdekében a kereskedelmi államtitkárnál el is járt. Egyben azt is határozta az ipartestület által kiküldött szikvízbizottság, hogy a Vendéglősök Beszerzési Csoportja állítsa fel a vendéglősök szikvízgyárát.

A kereskedelmi kormányánál Keszezy Vince ipartestületi elnök és Démusz János alelnök, szikvízbizottsági elnök járt el. A miniszteriúrnál mások is kívántak „beleszóródni“, de nevezettek feleslegesnek tartották az ügybuzgóságot. Ugyanakkor a napilapok nagyobb része is derekasan pártjára kelt iparunknak és napokon keresztül hasábos cikkeket közöltek a szikvízkartell ellen.

A miniszterium kiltatásba helyezte, hogy az autotank-rendeletet rövidesen hatálytalanítani fogja és az autotank kérdést a rövidesen megjelenő rendeletben véglegesen fogja a vendéglős, kocsmáros és kávéipar érdekeinek megfelelően szabályozni. A bemutatott rendelettervezet az eljáró elnököket megnyugtatta.

Ettől függetlenül most már az ipartestület nekilátott a fentebb említett új szikvízgyár felállításának előmunkálataihoz. Ebbe a mozgalomba szóval, de nem anyagiakkal az ipartestületen kívül állók is be akartak kapcsolódni.

Az ipartestület vezetősége azonban hamarosan azt tapasztalhatta, hogy a szikvízháborúba az önkéntes csatlakozók esetleg diszkreditálják az egész mozgalmat és így elhatározta, hogy az

egész szikvíz-akcióba mást, mint ipartestületi tagot nem von be. Azt mondotta az egyik ipartestületi előjárósági tag, hogy Ephialtesekre nincs szükség.

A szikvíz-kartell vezetését is értesítették, hogy az ipartestület által Démusz elnöklése alatt kiküldött kis bizottságon kívül senkinek sincs joga a vendéglősök nevében tárgyalni, e bizottság nem lett kiegészítve.

A szikvíz-kartell vezetőségének, mint mondotta, meg van minden oka, hogy ezt a közlést szívesen vegye. Mert igen sokan kívántak — tárgyalni.

Nem lehet a vendéglóst, kocsmárosot egy beszerzési forráshoz láncolni

Fontos döntés a vevőcsábító kölcsönökről.

Egyes szakmák életében bevett szokás az, hogy néhány cég a vele összeköttetésben álló kereskedőknek és kisembereknek kisebb-nagyobb kölcsönöket folyósít. Természetesen a cégek ennek ellenében a legkülönbözőbb előnyöket kötik ki maguknak. Régtóta vitatott kérdés volt a gazdasági világban az, hogy érvényes-e az a kikötés, amellyel a hitelező adását arra kényszeríti, hogy áruszükségletét csak nála szerezhesse be? Egyes hitelezőknek ezt az eljárását nemcsak a kisemberek körében, hanem a nagykereskedők között is sokszor kifogás tárgyává tették, mert az ilyesfajta megállapodásokban az illetéktelen versenyzés egyik jelenségét látták. Ráműtattak arra, hogy valahányszor kisebb terjedelmű vállalatok összeköttetésbe kerülnek nagy tőkével rendelkező cégekkel, eleinte bőséges hitelt kapnak, de ezzel nem mennek semmire, mert egyszer csak a hitelező az adóst hirtelen megszorítja s mivel az fizetni nem tud, könnyen alá lehet vele iratni a nyilatkozatot, amelyben magát akár egész életén át arra kötelezi, hogy szükségletét csupán jószívűnek bizonyult hitelezőjétől szerezheti be.

Különösen egyes kartelekre volt sok panasz ebből a szempontból, mert ezek az új vevőket könnyű fizetési módozatok ígéréseivel elhódították a velük évtizedek óta összeköttetésben álló cégektől, majd pedig amikor áruval túlságosan elhalmozták, rátették a kést a kisember nyakára és fizetési haladékokat csak úgy engedélyeztek neki, ha magát a hitelezőnek teljesen kiszolgáltatta.

Eppen ezért rendkívül fontosságú a Kúria Góth-tanácsának legutóbb hozott ítélete, amely végre bátran beleyült a darázsfaszekbe és kimondotta azt, hogy az ilyesfajta megállapodások a jóerkölcsökbe ütköznek és ezekből jogokat származtatni nem lehet. A Kúria ítélete nemcsak azt jelenti, hogy az ilyes szerződésekben megállapított súlyos bírságokat nem lehet megítélni, hanem ennél tovább, megy, mert az egész megállapodás érvényességét kétségbevonja, amiből nyilván az következik, hogy a szerződések teljesítését sem lehet bírói úton követelni, azok érvénytelenek és így a kiskeres-

kedő a megállapodás ellenére is ott vásárolhat, ahol akar.

A tényállás szerint egy vidéki kocsmáros készpénzkölcsön és áruk vétel-ára címén mintegy 10.000 pengővel tartozott egy szesznagykereskedőnek. Amikor tartozását meg kellett volna fizetni, a kocsmárosnak nem volt elég pénze és ezért megegyezést létesített a nagykereskedővel, amely szerint a fizetésre megfelelő haladékokat kap, ezzel szemben kötelezi magát arra, hogy a vendéglőjében szükséges bort, sört, pálinkát és mindennemű szeszszesitelt kizárólag a nagykereskedőnél szerzi be és arra az esetre, ha az italköből csak a legkisebb mennyiséget is máshol vásárolja, esetenként 800 pengő kötbér fizetésére kötelezte magát.

Utóbb, amikor a z összeköttetés megszakt, a szesznagykereskedő 2400 pengő kötbér megfizetésére beperelte a kocsmárosot és arra hivatkozott, hogy az háromzben, a megállapodás ellenére más cégnél fedezte szükségletét.

A fellebbezési bíróság a keresetnek részben helyt adott, mert a kocsmáros 2000 pengő kötbér megfizetésére kötelezte.

Felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria ezt az ítéletet megváltoztatta és a szesznagykereskedő keresetét rendkívül érdekes indokolás kíséretében elutasította. Az ítélet megállapítása szerint a kötbér kikötésére vonatkozó megállapodás joghatállyal nem bír. A Kúria megállapította, hogy a felperes nagykereskedő, tehát nyilván a gazdaságilag erősebb fél áll szemben a gazdaságilag gyengébb féllel, a falusi kocsmárossal. A megállapodás létesítésére a kocsmáros az a körülmény készítette, hogy a kereskedő nagyszegű követelését megfizetni nem tudta. Ebben a kényszerhelyzetben vállalta tehát azt a kötelezettséget, amely szerint minden további korlátozás nélkül magát üzlete folytatása tekintetében teljesen a nagykereskedőhöz kötötte és ezen megállapodás betartásának biztosítására vállalta a nagyszegű kötbért. A Kúria megállapítása szerint ez nem más, mint a kocsmáros szorult helyzetének kihasználása és a gazdasági szabadságnak olymórvé korlátozása, amely már bírói védelemben nem részesülhet és ezért a megállapodásra jogokat alapítani nem lehet. Ezért a Kúria a keresetet elutasította.

Vendéglősök és kávéosok fagyalt-árusítása.

Arra a kérdésre, hogy vendéglős vendégei részére maga készített fagyaltot kiszolgáltathat-e, a soproni kereskedelmi és iparkamara a következő választ adta:

Vendéglős étkező vendégeinek fagyaltot is jódhat. Étkezéstől független fagyaltkiszolgálás azonban már a vendéglőipar üzletkörén kívül esik. Tehát vendéglős létre önálló fagyaltkészítő és fagyaltárusító üzleti tevékenységet is kíván folytatni, ehhez külön iparigazolvány kell, melyet cukrászipari képesítettség igazolása alapján nyerhet. Ha ily képesítettséggel nem rendelkezik, kérheti iparának az 1922. XII. tc. 24. §-a alapján a cukrásziparra való kiterjeszthesét, még pe-

dig, a szakképzettség igazolásának kivételes elengedésével. Ily kérelemnek sikere azonban csak akkor lehet, ha a községben önálló cukrásziparos nincs.

Polyamodhatik a kereskedelemügyi miniszter úrhoz is, kizárólag a fagy-lalkészítőiparban való szakvizsga tehetéseért, ha kérelmét a kivételes méltányosság gyakorlására alapot adó okokkal és körülményekkel alátámaszthatja.

A székesfővárosi VIII. kerület előjárósága 1932. kih. 1988. szám alatt hozott ítéletében egy fővárosi kávést a jogtalan iparüzés vádjára és jogkövetkezménye alól felmentette. — Az ítélet megokolása szerint: „fel kellett mentenem terhelhet, mert kávéházi iparjoggal szabadon árusíthat és készíthet fagyaltot. Oly rendelkezés, mely az uccán át ostromban vagy másképpen való árusítást a kávésnak megtiltáná, nincsen.

A jogdíj befizetésének elmulasztása szerzői jogbitorlás.

Dr. Stéger Béla a közszegyi kongresszuson előadta, hogy a Zeneszerzők Szövetsége egy pár pengős jogdíjhátralék miatt jogbitorlás címén bünvádi folyamodással él. Előadásában a következő esetre célozott:

Figyelemre érdemes zenejogdíj pörben hozott a múlt hónapban ítéletet a Kúria Pap-tanácsa. Minthogy a mai nehéz, adóval túlterhelt időkben e téren is előfordulhat a hátralékos fizető, nagyon kívánatos, hogy hátralék esetén a Zenedíjas Szövetkezettel valami megegyezés történjék, nehogy a hátralékos felül nagyobb büntetést kelljen fizetni. Peres felek a védett zeneművek előadási jogának megszer-

zéseért fizetendő jogdíj összegét az 1927-ik évre egymás között 20 P 40 fillérben állapították meg. Alperes, mint vendéglős, háromnegyedévre 1927-ben kifizette a felperes szövetkezetnek a jogdíjakat, a cigányzenekar azonban ez év utolsó hónapjában is védett zeneműveket játszott az alperes vendéglőjében. Felperes emiatt szerzői jogbitorlás címén indít ellene keresetet. Alperes azzal védekezik, hogy ő a zenedarabok előadásának jogát már azáltal megszerezte, hogy a kérdéses évre fizetendő jogdíj összegét közös egyetértéssel megállapították, így felperes csak a hátralékos negyedévi jogdíj fizetését igényelheti. A Kúria megállapítja a szerzői jogbitorlást, mondván: Ily körülmények között az alperes vendéglőjében a cigányzenekar 1927 szeptember hó 30-án túl csak abban az esetben játszhatott az engedély meghosszabbítása, illetve újabb engedély nélkül védett zeneműveket, ha az alperes az 1927. év negyedik negyedére eső 5 P 40 fillért előzőleg befizette volna. Téves ennélfogva az alperesnek a felülvizsgálati kérelemben is elfoglalt az az álláspontja, hogy ő az 1927. évre annak végéig megszerezte a zenedarabok előadásának jogát már azzal, hogy az egész évre a fizetendő jogdíj összegét megállapították. S így téves az alperesnek az a védekezése is, hogy a felperes a zeneműveknek panaszolt előadásából kifolyóan a hátralékos 5 P 40 f. jogdíj megfizetését követelhetne volna. (C. I. 4537—1929. Pap. 1931. X. 22.)

Kikből áll a kartelbizottság?

A miniszterelnök a kartelbizottság elnökévé báró Perényi Zsigmond nyugalmazott belügyminisztert, ország-

gyűlési képviselőt, helyettes elnökévé Czettler Jenő dr. egyetemi tanárt, országgyűlési képviselőt három év tartamára kinevezte. A kartelbizottság tagjaivá Doroghi Ervin dr.-t, Eber Antal dr.-t, Fellner Frigyes dr.-t, Kunéz Ödön dr.-t, Mutschenbacher Emil dr.-t, Nagy Antalt, Peyer Károlyt, Serbán Iván dr.-t és Tobler János országgyűlési képviselőt nevezték ki, ugyancsak három év tartamára.

Magyarázat a tanonekzörölözö miniszteri rendelethez.

Több iparágat folytató iparos tanonctartási joga. A tanonctartás korlátozásáról intézkedő 152288—1931. sz. kereskedelemügyi miniszteri rendelet úgy értelmezendő, hogy a több szakmát űző iparos minden iparágban, — amelyben tanonctartási joga van — legfeljebb 2—2 tanoncot tarthat. Abban vagy azokban az iparágokban, melyekben rendszerint két segédnél többet foglalkoztathat, minden további segéd után legfeljebb 1 tanoncot szerződtehet.

A bortörvény kivonat kiadóhivatalunkban 90 fillér, miért veszi ügynököktől 2-3 pengőért?

TELEFONSZÁM: JÓZSEF 43 — 6 — 79

**MERKANTIL
NYOMDA**

BUDAPEST
VIII. KERÜLET
HUNYADI
UCCA 43

a vendéglősöknek
és korcsmárosoknak
a legolcsóbban
szállít nyomtatványokat